

## ÎNCHEIERE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Filincova

Judecătorii: Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Demerji Petru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bocilin Izea împotriva lui Demerji Petru și Demerji Ion cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Demerji Petru, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Basarabeasca din 17 februarie 2011,

### c o n s t a t ă

La 08 februarie 2010 Berezovskii Vladimir, acționând în bază de procură, s-a adresat în instanța de judecată în interesele lui Bocilin Izea cu cerere de chemare în judecată către Demerji Petru și Demerji Ion, cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 24 500 lei, prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, Bocilin Izea este fondatorul Gospodăriei Țărănești „Bocilin Izea Samuil” și deține în proprietate privată în extravilanul or. Basarabeasca un lot de teren cu suprafața de 9 ha, care în toamna anului 2009 a fost semănat cu cultură de primăvară de rapiță.

La 09.11.2009 Demerji Ion, păscând turma de oi ce aparține lui Demerji Petru a provocat daune semănăturii de rapiță pe o suprafață de 3,5 ha. Faptul dat a fost stabilit de către o comisie a Consiliului raional Basarabeasca la 10.11.2009, fiind estimat prejudiciul în sumă de 24 500 lei. De asemenea, pe fapta dată a fost intentată procedura contravențională conform art. 183 Cod contravențional.

În cadrul examinării cauzei, reprezentantul reclamantului a concretizat cerințele acțiunii, solicitând încasarea în mod solidar de la pârâții Demerji Petru și Demerji Ion a prejudiciului material în sumă de 22 575 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Basarabeasca din 17 februarie 2011 acțiunea a fost admisă.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Demerji Petru și Demerji Ion a prejudiciului material în sumă de 22 575 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei și taxa de stat în sumă de 667 lei.

Nefiind de acord, Demerji Petru a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea hotărîrii, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocînd faptul, că cauza a fost examinată în absența lui.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, s-a respins apelul declarat de Demerji Petru, cu menținerea fără modificări a hotărîrii Judecătoriei Basarabeasca din 17 februarie 2011.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță a respectat normele materiale și procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia de admitere a acțiunii ca întemeiate.

Din materialele dosarului rezultă, că prin acțiunea depusă Bocilin Izea a solicitat încasarea în mod solidar de la Demerji Petru și Demerji Ion a prejudiciului material în sumă de 22 575 lei, cauzat de animale prin distrugerea semănăturilor și a cheltuielilor de judecată.

Potrivit art. 1398 alin. (1) CC al RM, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Iar potrivit art. 1411 CC al RM, proprietarul unui animal sau persoana care se servește de animal în timpul serviciului răspunde de prejudiciul cauzat de acesta, fie că se afla în paza sa, fie că a scăpat de sub pază. Obligația reparației nu apare dacă prejudiciul a fost cauzat de un animal domestic predestinat activității profesionale, de întreprinzător sau obținerii de mijloace pentru întreținerea proprietarului, iar proprietarul animalului a asigurat grija cuvenită pentru supravegherea animalului, sau dacă dauna s-a produs chiar și în cazul manifestării unei asemenea griji. Persoana care, în baza contractului încheiat cu posesorul animalului, și-a asumat obligația de a supraveghea animalul răspunde pentru prejudiciul cauzat de acesta dacă nu demonstrează nevinovăția sa.

Mai mult ca atât, instanța de apel menționează că, a fost intentată procedura contravențională conform art.183 Cod contravențional și prin hotărîrea Judecătoriei Basarabeasca din 09.02.2010 Demerji Petru a fost recunoscut vinovat, menționîndu-

se că atât el cât și Demerji Ion, persoana care păștea oile nu au avut suficientă grijă de ele.

Potrivit art. 123 alin.(2) CPC al RM, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

La 19 iulie 2013 Demerji Petru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanțele judecătorești au emis soluții cu încălcarea normelor de drept material și procesual, nu a elucidat toate circumstanțele cauzei.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Demerji Petru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Demerji Petru, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele

prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Demerji Petru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e

Recursul declarat de către Demerji Petru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru